

Věno.

(J. Debrnov.)

(1880)

B. Smetana.

Maestoso.

T. *f*

B. *f*

Zpěvu dar všech srdcí vroucích vlasti budiž, vlasti vě-no-ván, kdo ji dražší skvosty

ff *poco rit.*

sná - ší, to-mu vě-nec bu-diž dán, to-mu vě-nec bu-diž dán!

ff *poco rit.*

Molto moderato.

My ji v o-běť-klá-dem palmy, v ni-tru jež se zro-di-ly, když nás matky mlékem

p *dim. e rit.* *pp*

lásky, když nás mluvou sladkou ko-ji - ly, když nás mlu-vou slad-kou ko-ji - ly.

p *dim. e rit.* *pp*

p *mf* *f*

Z dávných vě-ků vě-da no-vá zkvet-la, zkvet-la. Prahou vě-ža-tou, a ta

p Prahou vě - za-tou,

f

lá-ska v luzích českých vzrostla v lí - pu, vzro - stla v lí-pu košatou;

f a ta lá-ska v luzích če-ských vzrostla v lí-pu ko-ša-tou;

Un-pochetino animato.

zpěvem svým, zpěvem svým jí pěstit chceme po všech vlasti končinách, ať se novým kráší květem

v palácích i pustinách. Zpě-vu dar všech srdcí vroucích vlasti bu-diž vlasti vě-no-ván;

kdo jí dražší skvosty sná - ší, to-mu věnec bu-diž dán, to-mu vě-nec bu-diž

dán, bu-diž dán, bu-diž dán, bu-diž dán, to-mu, to-mu vě-nec bu-diž dán!